



Художникъ Василь Стоиловъ

Шопъ.

Кой не познава здравия, набитъ българинъ въ западнитъ краища на България. Той живѣе срѣдъ природата, въ бедна неугледна кжща — както сж живѣли прадѣдитъ му преди 100—200 години. Привързанъ е къмъ старото, новото не обича. Простъ на видъ, той е хитъръ и лесно не се довѣрва никому. Презъ дветъ голѣми войни шопътъ прояви чудеса отъ храбростъ.

До скоро шопътъ не мислѣше за широка просвѣта. Умствения му кржгозоръ е стѣсненъ. Една стара шопска пѣсень пѣе:

Отъ Витоша по-високо нѣма,
Отъ Радомиръ по-далеко нѣма,
Отъ Искро по-дълбоко нѣма.

Сега вече въ всички шопски села има първоначални училища и прогимназии. Широка просвѣта се разлива и въ тоя родолюбивъ край на България.